

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 53/2016
28.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Т. и др, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног И.Т., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 388/13 од 28.11.2014. године и Вишег суда у Неготину Кж1 51/15 од 14.08.2015. године, у седници већа одржаној 28.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног И.Т., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 388/13 од 28.11.2014. године и Вишег суда у Неготину Кж1 51/15 од 14.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К 388/13 од 28.11.2014. године окривљени И.Т. и С.Л. су оглашени кривим да су извршили кривично дело крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је окривљеном И.Т. изречена казна затвора у трајању од два месеца, а окривљеном С.Л. условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од два месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити ако овај окривљени за време од једне године не учини ново кривично дело. Окривљени И.Т. је обавезан да на име паушала суду плати износ од 6.000,00 динара, а на име трошкова исплаћених из буџетских средстава суда износ од 1.989,50 динара, док је окривљени С.Л. обавезан да на име паушала плати суду износ од 6.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 633,50 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљени су обавезани да оштећеном Д.П. на име накнаде штете солидарно исплате износ од 17.386,00 динара, у року од 15 дана под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1 51/15 од 14.08.2015. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног И.Т., а пресуда Основног суда у Неготину К 388/13 од 28.11.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео окривљени И.Т. у смислу члана 485. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд „стави ван снаге“ првостепену пресуду и наложи поновни поступак.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законикау.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 3. истог члана предвиђено да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев за заштиту законитости окривљеног И.Т. недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**